

народа в Швабия, Южна Германия, с куклени представления, много наподобяващи това за Пънч, и играеха примитивната драма за великия магьосник Фауст, която няма нищо общо с тази на Гьоте. Тя беше извлечена от по-стари източници и с времето циганизирана и превърната в мелодрама, присъща изключително на тези изпълнители. В своята книга „*Bilder aus Schwaben*“ (Щутгарт, 1834 г.) Аугуст Цолер³⁷¹ я описва по следния начин:

„Прозвучава сигнал на тръба и един мъжки глас обявява иззад сцената, че представлението започва. Завесата се вдига и Фауст, облегнат на платно, изобразяващо град, произнася монолог!

„Аз съм най-талантливият доктор в света, но целият ми талант не стига, за да накарам прекрасната принцеса да ме заобича, затуй ще повикам Сатаната от подземния свят да ми помогне да изпълня моя план и да я спечеля. Призовавам те, Дяволе!“

Междувременно влиза слугата на Фауст – смешникът, който забавлява публиката с комични жестове. Появата на дявола се оповестява от съскащ и пращящ фойерверк (*Sprühteufel*). Той се спуска от въздуха, не се извършват приготовления за идването му. Слугата избухва в гръмогласен смях и дяволът пита:

„Фауст, ти ме повика, кажи какво е твоео желание?“

„Обичам прекрасната принцеса – можеш ли да я накараш да ме заобича?“

„Няма нищо по-лесно. Порежи си пръста и подпиши, че ми даваш живота си. След това всичките ми дяволски умения ще бъдат на твое разположение, докато не извършиш четири убийства“.

Фауст и дяволът отлитат, слугата прави саркастични забележки по повод безразсъдството на своя господар и завесата пада.

---

³⁷¹ Карл Аугуст Кристоф Фридрих фон Цолер (1773–1858) – немски педагог. „*Bilder aus Schwaben*“ („Картини от Швабия“) – б. пр.